

РЕШЕНИЕ

№ 6573

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6422** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на началника на група ОПП-СДВР [населено място], чрез юрисконсулт А. А., против Решение № 2203/10.05.2023 г. по НАХД 16203/2022 г. по описа на СРС, с което е отменено наказателно постановление № 22-4332-021704/25.10.2022 г. на началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция” при СДВР. С наказателното постановление на П. Б. П. е наложена глоба в размер на 20 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 1 ЗДвП и глоба в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, като постановено при съществени нарушения на материалния закон. Оспорва се довода на въззивния съд, че АУАН е съставен в нарушение на чл. 40, ал. 1 ЗАНН, тъй като подписалият АУАН е свидетел на съставянето на акта, което е допустимо съгласно чл. 40, ал. 1 ЗАНН. Счита за безспорно по делото, че от обективна и субективна страна е осъществен състава на нарушенията по чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП, поради което неправилно въззивният съд е отменил наказателното постановление. Предвид изложеното касаторът моли съдът да отмени решението на

районния съд и да постанови решение, с което да потвърди наказателното постановление. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – П. Б. П., чрез процесуалния си представител адв. Б., оспорва касационната жалбата като неоснователна и излага съображения за законосъобразност на решението на районния съд. Претендира присъждане на разноски за процесуално представителство.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност на обжалваното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Софийски районен съд при постановяване на решението си е обсъдил всички доказателства по делото в тяхната съвкупност и относимост. Приетите за установени фактически констатации се подкрепят от доказателствата по делото. Спрямо релевантните факти, съдът е приложил правилно материалния закон. Не се констатират съществени нарушения на съдопроизводствените правила или необоснованост на съдебния акт.

Изводът на въззивния съд, че не е доказано по несъмнен начин реализирането на нарушенията по чл. 20, ал. 1 и чл. 123, ал. 1, т. 3 от ЗДвП се споделя от настоящия съдебен състав. Това се установява от приетата от въззивния съд фактическа обстановка, а именно, че на 03.06.2022 г., около 14:50 часа, П. Б. П. управлявайки лек автомобил „Рено А.“ с ДК СВ 3137 ТА, в [населено място], по ул. “301-ва“ и [улица]при извършване на десен завой е реализирал пътнотранспортно произшествие с паркирал на пътното платно лек автомобил „Шкода“ с ДК С., собственост на И. В. И.. Според дадени пред органите на КАТ обяснения от И. В. И. на лек автомобил „Шкода“ са нанесени щети в предната броня, вляво и мигача. Според другият участник - П. Б. П., щетите са единствено по гумената лясна на предната броня от лявата страна, като твърдението му е, че поради съгласието относно този факт е напуснал мястото на възникналото пътнотранспортно произшествие, поради което не е уведомил контролните органи. Собственикът на лек автомобил „Шкода - И. е сигнализирала за настъпилото пътнотранспортно произшествие дежурния екип на СДВР, като мястото на произшествието са посетили И. И. Б. и Б. Н. З. - младши автоконтрольори в 02 гр. при Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, които извършили проверка по случая. Б. Н. З. изготвил Докладна записка, а свидетелят И. И. Б. - Протокол за ПТП № 1849838. Въз основа на протокола за ПТП № 1849838, докладната записка и писменото обяснение на свидетелката И. е съставен акт за установяване на административно нарушение Серия АД № 189780/21.09.2022 г. Актът за установяване на административното нарушение бил връчен на нарушителя на

датата на съставянето му, който е възразил при връчването на АУАН. Въз основа на АУАН административнонаказващият орган издал наказателно постановление № 22-4332-021704/25.10.2022 г., с което е наложил на П. „глоба“ в размер на 20 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 1 ЗДвП; и „глоба“ в размер на 50 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП. По делото са разпитани като свидетели актосъставителят А. С. и изготвилният протоколът за ПТП И. Б., както и И. И.-собственик на лек автомобил „Шкода“ с ДК С.. Като доказателство по делото е приложен снимков материал -1 лист, свързан с протокола за ПТП № 7094/03.06.2022 г.

При така установената фактическа обстановка районният съд за да отмени наказателното постановление е приел, че при съставянето на АУАН е допуснато нарушение на чл. 42, т. 4 ЗАНН, тъй като описанието на процесните административни нарушения е непълно и не включва обективни елементи от техния състав. Мотивирал се е с това, че част от констатациите по АУАН, инкорпорирани в НП, не отговарят на фактическите обстоятелства и конкретно на снимковия материал, от който е видно, че описаните щети в Протокол за ПТП № 7094/03.06.2022 г. не са идентични с тези заснети на снимката.

Настоящият съдебен състав намира, че фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са гласни и писмени доказателства, както и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно-релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност.

Обоснован е изводът на решаващия съд, че описаните щети на лек автомобил „Шкода“ в протокола за ПТП не отговарят на състоянието на автомобила заснет при направения от длъжностните лица оглед на място и съставянето на протокола. Видно от снимката не са налице щети по левия мигач, същият е видимо цял, като същевременно обаче в протокола за ПТП като видими щети е отбелязан и мигачът. В подкрепа на горното са и обясненията дадени в декларацията на П., съгласно които единствените щети по автомобила са по гумената лайсна на предната броня от лявата страна. Наред с това при разпит на свидетелката И. в съдебно заседание същата посочва, че парчета от мигача е показала на органите на КАТ, които обаче не само, че не се виждат на снимката, но и видно от снимката липсва всякаква индикация да е счупен мигачът. Ето защо настоящият съдебен състав намира, че обвързващата материална доказателствена сила на протокола за ПТП е оборена успешно от жалбоподателя пред районния съд. Следователно вписаните данни в протокола за ПТП не са достатъчни за установяването на пълния механизъм на ПТП и нанесените щети върху лек автомобил „Шкода“ с ДК С., за да се приеме, че П. в нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 3, т. „в“ ЗДвП напуска мястото на ПТП въпреки несъгласието относно материалните щети.

Предвид горното настоящият съдебен състав намира, че обосновано въззивният съд е приел, че от доказателствената съвкупност по делото не се доказва по категоричен и несъмнен извод за доказаност на нарушението по чл. 20, ал. 1 и чл. 123, ал. 1, т. 3, т. „в“ ЗДвП.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решението на районния съд е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в

сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 500 лева за адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в от ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2, предл. 2 АПК, Административен съд - София град, X. касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2203 от 10.05.2023 г., постановено по НАХД №16203/2022 г., по описа на Софийски Районен съд, НО, 6-ти състав.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на П. Б. П., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 500(петстотин) лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.....2.....